

fra Apotheket i Saandthøj, er der saadanne, der vel ikke strengt taget ere Gifter, men dog kraftig virkende Midler og for en ved Sygdom svækket Organisme kunne virke ødelæggende. Saadanne Ting skulle kunne udleveres, uden at det Offentlige har Spor af Middel til at kontrollere, hvad den Syge har faaet. Nei, dersom det skulde være en Anskuelse hos enkelte Medlemmer, at, naar en Syg er død, og man spørger den nye Læge, hvad han har givet ham, at Lægen saa skulde være tilbøjelig til at anføre de stærkt virkende Midler, han har brugt, uagtet han maa kunne sige selv, at han da meget let vil komme ind under § 2, saa tror jeg ikke, at man tør gaa ud deraf. Jeg tror, at i saadanne Tilfælde vil den nye Læge meget hyppig foretrække at opgive et andet Middel end det, han virkelig har brugt, og saa er det aldeles umuligt at kontrollere, hvad den Syge har faaet ind, idet Familien vel ikke veed Betsed derom, og der i mange Tilfælde ikke vil være Noget tilbage af den Medicin, der er anvendt. — Den Anskuelse gjør sig maasse gjældende, at ifølge de almindelige økonomiske Love vil efter en Lov som den her foreslaaede Konkurrencen bevirke, at Lægehjælpen bliver billigere. Det høie Thing vil allerede af det lille Citat, jeg tillod mig at nævne af Professor Bochs Bog, have hørt Vidnesbyrd om Forholdene i Amerika, at det Modsatte der er Tilfældet, at Lægehjælpen der er meget kostbarere end i Lande, hvor Medicinallovgivningen er ordnet saaledes som hos os, og det forekommer mig meget let ved Overtanke at komme til det Resultat, at det ikke kan være anderledes. Hvorledes vil nemlig Forholdet udvilde sig, naar der er en fuldstændig ubunden Konkurrence paa dette Omraade. Der vil da blive et stærkt Tiløb af Personer, som ville gjøre Udøvelsen af Lægevirksomhed til deres Erhverv, og Tallet af de Personer, der beskæftige sig med at tage Syge under Kur, vil saaledes blive meget betydelig forøget; men blandt de Personer, hvorom her er Tale, ville Enkelte have sig frem som særdeles dygtige, der vil blandt Lægerne være dem, som, fordi de virkelig fortjene det, fordi de have en rig Erfaring, fordi de paa en Maade, der ubeløfter enhver Misforstaaelse, have givet et Bevis paa at være i Besiddelse af fremragende Evner, ville være saadanne, som have den almindelige Tiltro, og dette begrænsede Antal Læger kan godt forlange for deres Kur omtrent hvad de ville; thi det erede Thing maa være paa det Nene med, at medens der nu haves en Lært for Lægebehandling, er det klart, at alt Spørgsmaal om Lærtbetaling maa falde bort, naar man kommer ind paa det frie System, som Lovforslaget gaar ud fra. Det ringere Antal Læger vil saaledes kunne forlange meget højere Priser for den Hjælp, de yde. De uautoriserede Læger derimod, de nye Læger, ville netop for at skaffe sig Tiltro, forlange høj Betaling, idet det vil være en Anskuelse, der vil gjøre sig gjældende der som

andteteds, at naar det er saa dyrt, vil det ogsaa være godt, og denne Maade at ræsonnere paa, vil Kvassalveren vel vide at drage sig til Nytte. Men selv om det ikke skulde blive Tilfældet, selv om Lægebehandlingen bliver, hvad man vil kalde noget billigere, er det et Spørgsmaal, om den dog ikke vil blive meget for dyrt betalt, naar ikke virkelig Lægebehandling ydes, men Noget, der giver sig ud for Lægebehandling og hjælper den Syge dybere ned i Sygdommen i Stedet for at hjælpe ham ud deraf. Det bliver altsaa Resultatet, at man muligvis — men ikke mere end muligvis — vil for godt Kjøb kunne opnaa Noget, der giver sig ud for at være Lægebehandling uden i Virkeligheden at være det. Jeg havde ventet, at det erede Medlem, der førte Ordet for Forslagsstillerne, vilde have paavist, hvorledes de praktiske Ulemper, som den nuværende Tingenes Tilstand fører med sig, skulde blive hævdede efter det Lovforslag, som de erede Medlemmer ere fremkomne med, jeg havde ventet, at det erede Medlem vilde være fremkommet med en Paavisning af, hvorledes Lægebehandlingen gjennem hans Lovforslag vilde blive bedre og dygtigere, saaledes at Befolkningen i det Hele og den fattige Del af Befolkningen i særdeleshed kunde være vel tjent med, at Lovforslaget ophøies til Lov; men jeg har ikke hørt det erede Medlem komme med nogen Argumentation i denne Retning. Jeg har kun hørt ham sige, at da man i Norge havde foretaget et saadant Skridt, kunde man ogsaa gjøre det her. Feiler jeg ikke, er den Argumentation ogsaa brugt, at det fulgte af Grundlovens Princip, af den frie Udgang til Erhverv, af vor Forfatnings Grundsatninger o. desl., at man maatte komme ind paa denne Vej. Ja, den erede Forslagsstiller brugte endog det Udtryk, at det var tidsvarende. For mit Vedkommende spiller en saadan Betragtning om, hvad der stemmer med Tidsaanden, en overmaade ringe Rolle. Jeg bryder mig ikke om, hvad der er tidsvarende, men hvorvidt det, som vi foreslaa, er heldbringende, hvorvidt det affasser en ubelig Tilstand. Naar det paavises mig, at dette Lovforslag, naar det kommer ud, vil medføre Forbedringer i den nuværende Tingenes Tilstand, skal jeg med Fornøjelse stemme for det, men naar dette ikke kan paavises, men efter min Overbevisning det Modsatte vil være Tilfældet, saa vil det aldrig kunne falde mig ind at stemme for et Lovforslag, der ikke vil gjøre Gavn, blot fordi det giver sig ud for at stemme med, hvad man kalder folkelige og frimodede Grundsatninger. Jeg tror ikke, at det fra nogen Side er paastaet, at den Lægebehandling, som Befolkningen her i Landet kunde opnaa ved det Forslag, hvorom der her er Tale, skulde være bedre end den, vi nu have. Jeg tror ikke, at det fra nogen Side kan negtes, at dette Forslag vil medføre, at Folk, der mangle enhver Kundskab, enhver Indsigt i at behandle Syge, vil man se som Læge, se udøve